

ПОДАТОК ЗА НЕВИКОРИСТАННЯ БУДІВЕЛЬ ПРОМИСЛОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ В ПРИВАТНІЙ ВЛАСНОСТІ ЯК ДЖЕРЕЛО НАПОВНЕННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Плахотнюк Р. – ст. 4 курсу, гр. Фвн – 41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мацедонська Н. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах сьогодення дуже актуальним питанням є наповнення бюджетів, як державного, так і місцевих. Адже, де-факто, бюджет є основою, базою існування адміністративно-територіальної одиниці. А як відомо, найвагомим джерелом наповнення дохідної частини бюджету є податкові надходження.

Після розвалу Радянського Союзу значна частина промислового комплексу стала занедбаною та почала процес відмирання. Лише у місті Вінниця таких об'єктів налічується більше півтора десятка, серед яких ДП «Виробниче об'єднання «Хімпром», ВАТ «Вінницький пивзавод», ВАТ «Вінницький завод тракторних агрегатів», ВАТ «Вінницький ламповий завод», ВАТ «Вінницький підшипниковий завод» тощо. Будівлі цих колишніх гігантів промисловості приватизовані та не використовуються.

Введення податку за невикористання будівель промислового призначення, на нашу думку, змусить власників таких будівель, як мінімум, задуматись над доречністю володіння такими активами. Ці будівлі можна використовувати як за прямим призначенням та почати щось виробляти або знести, адже під такими будівлями знаходяться тисячі і тисячі метрів квадратних землі, які можна використовувати набагато ефективніше, аніж спостерігати за їх руйнацією.

Платниками такого податку мають стати фізичні особи-резиденти, фізичні особи-нерезиденти та юридичні особи, що мають у власності будівлю даного типу. Об'єктом оподаткування такого податку має бути кількість квадратних метрів такої будівлі. Доречно використати у механізмі стягнення такого

податку прогресивну ставку оподаткування. Така ставка повинна враховувати кількість років, які дана будівля простояє та на кількість квадратних метрів такої будівлі.

Одним із варіантів застосування таких будівель можна назвати використання території колишнього пивзаводу у Вінниці, де зараз збудовані декілька багатоповерхових будинків. Але найкращим прикладом б послужило відновлення виробничих потужностей, що за собою приведе зростання кількості робочих місць та надходження як до місцевого бюджету, так і до державного, а також виготовлення продукції вітчизняним виробником. Запропонований податок при його правильному застосуванні та нормативно-правовому забезпеченні може стати для власників будівель колишніх заводів, фабрик, комбінатів ефективним стимулом використання таких приміщень, адже згідно зі ст. 141 Земельного кодексу України використання земельної ділянки не за цільовим призначенням є однією з підстав для припинення права користування такою земельною ділянкою [1].

Отже, податок за невикористання будівель промислового значення, що знаходяться у приватній власності може стати ще одним джерелом наповнення місцевого бюджету. На нашу думку, цей податок змусить власників таких будівель почати їх використовувати або ж землю, на якій знаходяться такі будівлі, що веде за собою такі позитивні моменти як створення робочих місць, наповнення державного та місцевих бюджетів, початок виробництва вітчизняної продукції або надання послуг.

Література:

1. Земельний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИКИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Ставратій Л. – ст. 2 курсу, гр. Фквн-21

Науковий керівник - викладач Лозінська К.В

Вінницький коледж економіки і підприємництва ТНЕУ

Характерною рисою сучасного етапу розвитку більшості країн світу є сповідування парадигми інноваційного розвитку [2,с.43]. Значущим питанням інноваційного розвитку є його фінансове забезпечення, де особливої ваги набуває пошук джерел фінансування, що забезпечує вивчення як вітчизняного так закордонного досвіду [5,с.59]. Безперервні прогресивні зміни в різних сферах суспільного життя обумовили появу нових потреб, їх урізноманітнення, структурне ускладнення. Це стосується не лише особистих потреб споживачів, що виникають й розвиваються у процесі їх

життєдіяльності, а й підприємницьких потреб, під якими розуміють необхідність забезпечення діяльності суб'єкта господарювання продуктивними силами.

Беручи до уваги закордонний досвід, особливо країн «Великої сімки», можна зробити висновки про те, що економічне зростання, стабілізація суспільного життя та покращення загального рівня життя населення в Україні стануть можливим за рахунок реалізації політики «трьох і»: інновації, інвестиції та інтеграції. Прискорена інтеграція України у світове господарство потребує взаємоузгодження великої